U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **A. P.**, zastoupeného Mgr. Markem Janstou, advokátem se sídlem Palackého 267, 293 01 Mladá Boleslav, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení

a) o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 9. 2004, č. j. 24 Az 173/2004 - 39 (věc vedena u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 Azs 195/2005) a

b) o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 6. 2004, č. j. 24 Az 173/2004 - 24 (věc vedena u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 Azs 192/2005),

t a k t o :

I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod spisovými značkami 2 Azs 195/2005 a 2 Azs 192/2005 se spojují ke společnému řízení a budou nadále vedeny pod společnou spisovou značkou 2 Azs 192/2005.

II. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

III. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Zástupce stěžovatele, JUDr. Valerij Podoľskij, **n e m á p r á v o** na odměnu a náhradu hotových výdajů za zastupování stěžovatele v řízení o kasačních stížnostech.

V. Odměna a náhrada hotových výdajů zástupce stěžovatele, advokáta Mgr. Marka Jansty, za zastupování stěžovatele v řízení o kasačních stížnostech **s e u r č u j e** částkou 3150 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 6. 2004, č. j. 24 Az 173/2004 - 24 byla zamítnuta žaloba žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti správnímu rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2003, č. j. OAM-491/VL-20-04-2004, kterým nebyl stěžovateli udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v ustanoveních § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona

č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a zároveň bylo rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování podle § 91 tohoto zákona. Proti uvedenému rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost a požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o této kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 9. 2004, č. j. 24 Az 173/2004 - 39, byla jeho žádost zamítnuta. I proti tomuto usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost.

Podáním datovaným dnem 29. 8. 2005 a doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 8. 2005 vzal stěžovatel své kasační stížnosti proti oběma napadeným rozhodnutím krajského soudu zcela zpět.

Nejvyšší správní soud spojil věci obou kasačních stížností ke společnému projednání, neboť se jednalo o rozhodnutí, která spolu skutkově souvisejí (§ 39 odst. 1, 2. alt. ve spojení s § 120 s. ř. s.). V daném případě byl takový postup zvláště vhodný též proto, že stěžovatel své kasační stížnosti v obou případech vzal zpět, takže nebylo důvodu nejprve rozhodnout o kasační stížnosti proti usnesení o neustanovení advokáta a poté o kasační stížnosti proti rozsudku ve věci samé.

Podle § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud řízení o kasační stížnosti usnesením zastaví, vzal-li stěžovatel svůj návrh zpět. Nejvyšší správní soud proto řízení o obou kasačních stížnostech stěžovatele, projednávaných po spojení věci ve společném řízení, zastavil.

Řízení bylo zastaveno, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2004, č. j. 24 Az 173/2004 - 55, tedy po vydání kasační stížností napadeného usnesení o zamítnutí žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů, byl následně stěžovateli ustanoven zástupce v osobě JUDr. Valerije Podoľského, který byl v době vydání rozhodnutí krajského soudu advokátem zapsaným v seznamu advokátů České advokátní komory. Tento však krajskému soudu sdělil přípisem datovaným 24. 1. 2005, že ke dni 31. 12. 2004 byl ze seznamu advokátů České advokátní komory vyškrtnut; z obsahu přípisu bylo patrné, že jako advokát působí ve Slovenské republice a že stěžovateli žádné právní služby na základě ustanovení soudem neposkytl a poskytovat neníní. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 2. 2004, č. j. 24 Az 173/2004 - 63, byl proto JUDr. Podoľskij zproštěn povinnosti zastupovat stěžovatele a stěžovateli byl zástupcem ustanoven advokát Mgr. Marek Jansta.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl Nejvyšší správní soud, že JUDr. Valerij Podoľskij nemá právo na odměnu ani na náhradu hotových výdajů za zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil a ani netvrdil, že by stěžovateli v souvislosti s řízením o kasační stížnosti poskytl nějakou právní službu.

Advokátu Mgr. Marku Janstovi přiznal Nejvyšší správní soud odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti, a sice 2x 1500 Kč za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) a písm. d) (podání soudu ze dne 8. 6. 2005) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) a § 7, ohodnocené s navýšením podle § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), a na to navázaný paušál 2x 75 Kč podle

§ 13 odst. 3 AT. Advokát stěžovatele nedoložil, že je plátcem daň z přidané hodnoty (§ 14a odst. 1 AT), soud mu proto tuto daň z částky 3150 Kč jako součást nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.)

V Brně dne 7. září 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu